חומה וחומה ב׳ מל׳ בטיפ׳ ששים עריס גדולות חומה ותל׳ וחומה ׃
וכל אור יתא דכולא ברמן ג׳ חס׳ ובני ישראל ואפ׳ לא יגאל ושל׳ אחריו ׃

משפטך ה׳ חס׳ כן משפטך והויא כגור עדיך ואל תיעל מפי
קולי שמעה כחסדך תחי נפשי ׃

לאמר הקם יקום את דברי
חזה עשה חסד חמלים
ארשמקמו ושוסף חות
תחתיחס ויאתחמלעך לך
חול כחול הנפל מאותך
ישוס כסוסו דכב ברכב
ויקחמה אותס במרשו ראס
לא אחזק מחס ושמע
לקקם ויעשנו
והיה לתשובתה שנה ופקד
מחרדת ארס ונעל
אפקח לבלחמה עס ישראל
בני ישראל חתפקדו
ולכלו ולבו לקראתס
ותחנו נגד ישראל נגדס
בשלח חשפו עוס וארס
מלאו ארתה ארץ ונגש אש
הא אחס ויאמר אל מלך
ישראל ואמר כה אמר
מנחלעו אשר אמרן ארנן
אל תירס ומנה ולאל
עמאס חמאת כל
הישמון מגדל הנה ברך
ויגרשתס מראנן ותהנו
אל ענכה אל שבעת
מלכים ותבשתס ד שבעש
ותשבו לכם ד מגדל מגדנ
ישראל אל ארנס מאוה אל

ברגשתס ב׳ ויחזרו שיחים פרוחי שמלו ׃
ברגשנו ב׳ יחל דמו וחבליל ׃

ורגלו בוס אחר ומגסו מנוחס
אפקח אל ערעור ותפל
החומה על עשרים ושבעה
אלף איש חנותרים ובוחד
נס תבא אל ערחדר
בחדר ויאמרו אל עבדו
הטה נא שמעני מי מלכי
מתו ישראל כמלכי חסד
הס נשימה נא שקוס
במתנו וחבלים בראשנו
ונצא אל מלך ישראל
אולו יחיה את נפשנו
ויחגרו שקוס במתניחס
וחבלים בראשיחס ובאו
אל מלך ישראל ואמרו
עבדך בן הדד אמר תחי
נא נפשו ואמר הישר הנו
אחי הוא והאנשים ינחשו
וימהרו ונחלטו המנו
ויאמרו אחיך בן הדד ׃
ויאמר באו קחו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו אל
המרכבה ויאמר אליו ׃
הערים אשר לקח אבי
מאת אבך אשיב והחות
תשוס לך בדמשק כאשר
שם אבי בשמרון ואני
בברית אשלחך וכרת

לו ברית וישלחהו ׃
ואיש אחד מבני ׃
הנביאים אמר אל רעהו
בדבר יהוה הכנני נא ויאבה
האיש להכותו ויאמר לו
יען אשר לא שמעת
בקול יהוה הנך הולך
מאתי והכך הארי הולך
מאצלו ומצאהו הארי
ויכהו ומצא איש אחר ׃
ויאמר הכני נא ויכהו ׃
האיש הכה רפאים ויולך
הנביא ויעמד למלך על
הדרך ויתחפש באפר
על עיניו והי המלך עבר
והוא צעק אל המלך ׃
ויאמר עבדך יצא בקרב
המלחמה והנה איש סר
ויבא אלי איש ויאמר
שמר את האיש הזה אס
הפקד יפקד והיתה נפשך
תחת נפשו או ככר כסף
תשקול והי עבדך עשה
הנה והנה נחוא אינו
ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת
ותשיר ותסר אתה אפס
מעל עיניו ויכר אתו מלך

תהי ב׳ עבדיך בחיי אתה תחי נפשיו ומלך ׃
יחד ותחי רוח יעקב ׃

ישראל לקחנו מים היא
ויאמר אליו מה אמר יהוה
נא שלחת את אשתך
מעל והיתה נפשך תחת
נפשו ושבך תחת שגולך
מלך ישראל עליהם סך
ויעש יואש הישר

ויהי אחרי הדבר הזה
כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר בחרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון לאמר
אחאב אל נבות לאמר
תן לי את כרמך ויהי לי
לגן ירק כי הוא קרוב
אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב
בעיני אתנה לך כסף
מחיר זה ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה
מתתי את נחלת אבתי
לך ויבא אחאב אל ביתו
קדרן על דבר אשר
דבר אליו נבות היזרעאלי
ויאמר לא אתן לך את
נחלת אבתי ישכב על
משכבו ויסב את פניו ולא
אכל לחם ותבא אליו

איזבל אשתו ותדבר אליו
מדוע רוחך סרה ואינך
אכל לחם ותאמר אליה
כי דברתי אל נבות
היזרעאלי ואמר לו תן
לי את כרמך בכסף או
אם חפץ אתה אתן לך
כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את כרמי ותאמר
אליו אתה עתה תעשה מלוכה
על ישראל קום אכל לחם
וטב לבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי
ותכתב ספרים בשם
אחאב ותחתם בחותמו
ותשלח הספרים אל
הזקנים ואל החרים אשר
בעיר יושבים את נבות
ותכתב בספרים לאמר
קראו צום והושיבו את
נבות בראש העם והושיבו
שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעידהו לאמר ברכת
אלהים ומלך ותצאהו
וסקלהו ותמת ויעשו כאשר
שלחה איזבל אליהם

כאשר כתב בספרים
אשר שלחה אליהם
צום קראו עם הושיבו
את נבות בראש העם
ויבאו שני האנשים בני בליעל
הישבים נגדו ויעידו אותו
נגד העם לאמר ברך נבות
אלהים ומלך ויוציאו אותו
מחוץ לעיר וסקלו אבנים
וימת ויאמרו אל איזבל לאמר
סקל נבות ומת ויהי
כשמע איזבל כי סקל
נבות ותאמר איזבל
אל אחאב קום רש את
כרם נבות היזרעאלי אשר
מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת ויהי
כשמע אחאב כי מת
נבות ויקם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו
והי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר קום רד
לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר

ודברת אליו ד׳ ושמת אל הדבריים מלת דבר
הרצחות שנים בו ׃

ג׳ כתב בסיפ׳ ויתן אדני ואדני הישמיע את מחשר
בתי מלאכיך חופת ׃

מלכים ומלה מקום כתב הר דבר חימי ומלא
מקום כתב אלף ׃

אשתו ותעבר מאד ללכת
אחרי הגלולים בכל אשר
עשו האמרי אשר הורש
יהוה מפני בני ישראל׃

ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על בשרו
ויצום וישכב בשק ויהלך
אט׃

ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר הראיתה כי
נכנע אחאב מלפני יען
כי נכנע מפני לא אביא
הרעה בימיו בימי בנו
אביא הרעה על ביתו
ויישבו שלש שנים אין
מלחמה בין ארם ובין
ישראל׃

ויהי בשנה השלישית ׃
ויבא יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל׃ ויאמר
מלך ישראל אל עבדיו
הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים ׃
מקחת אתה מיד מלך
ארם׃ ויאמר אל יהושפט
התלך אתי למלחמה ׃

רמת גלעד ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל כמוני
כמוך כעמי כעמך כסוסי
כסוסיך׃ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש
נא כיום את דבר יהוה
ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים כארבע מאות
איש ויאמר אלהם האלך
על רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמרו עלה
ויתן אדני ביד המלך
ויאמר יהושפט הואל
פה נביא ליהוה עוד ׃
ונדרשה מאתו׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע׳ ויאמר
יהושפט אל מלך׳ אל יאמר המלך כן׃ ויקרא מלך ישראל אל
סריס אחד ויאמר מהר
מיכיהו בן ימלה׃ ומלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה ישבים איש על
כסאו מלבשים בגדים

ויקרע בגדיו ב׳ ויהי כשמע אחאב ויהי כקרא
מלך ישראל ׃

מחשים ד׳ אל תעלו מקחות ארלה וחכינו ומלומר ׃
הידעתם ג׳ את לבן בן נחור כי יש בבתים תגלות כי לנו ׃

אבי ב׳ חס׳ א׳ לא אבי הרעה בימיו עד
הירש אבי לך ׃

בגין פתח שער שמרון
ובל הנביאים מתנבאים
לפני חזאל ויעש לו צדקיהו
בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד
כלותם ובל הנבאים נבאים
כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והצלח
ונתן יהוה
ביד המלך ומלאך יהוה
אשר הלך לקרא מיכיהו
דבר אליו לאמר הנה נא
דברי הנבאים פה אחד
טוב אל המלך יחד נא
דבריך כדבר אחד מהם
ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר
ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
ואמנע ויאמר אליו
עלה והצלח ונתנו ויתן
בידך המלך ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משביעך אשר לא
תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ויאמר ראיתי

את כל ישראל נפצים אל
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה לשובו
איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלוא אמרתי
אליך לא התנבא עלי
טוב כי אם רע
ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא
השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו ויאמר יהוה
מי יפתה את אחאב ועל
וכל ברמת גלעד ויאמר
זה בכה וזה אמר בכה
ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו
ויאמר יהוה אליו במה
ויאמר אצא והיתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה
כן ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך רעה
ונגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על הלחי

ויאמר איזה עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אותך ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבא ויאמר המלך
ישראל קח את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר העיר
ואל יואש בן המלך ואמרת
כה אמר המלך שומו את
זה בית הכלא והאכילהו
לחם לחץ ומים לחץ עד
באי בשלום ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא
דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ויעל מלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה רמת גלעד ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבא אל המלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו שרשים
ושנים לאמר לא תלחמו
את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו
והי כראות שרי הרכב
את יהושפט ויאמרו

אסא אסא והבמות לא סרו והשפט יהושפט אך
הבמות ושארא רק הבמות

ובדרך ד והאיש אשר הוא ועשה הרע שנים בו
אשרי האיש

ומלך אחזיהו בן תחתיו

ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
ויהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ותחקרש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בשר מן הארץ
וימלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשו אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

ויעמוד ב קמיג וחמוד ויהי משמר טבעות ביום
מיגורה ואין מעמד

איש אלהים ב ויעבדו בו ויעבד בעבדי מ
אפרה ג ובאו שמה ויהי בעבדי מלכות אפרה
בתרשיש חסר

ויהושפט בן אסא מלך
יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
ויהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ותחקרש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בשר מן הארץ
וימלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשו אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

אליהו שפט ולכו עבדיו
עבדים באניות ולא אבה
יהושפט ויעשו אבי יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
ויהי מלך יהורם בנו תחתיו
אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה לי
יהושפט מלך יהודה
ויהי מלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחו לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל בכל
אשר עשה אביו ופשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב ופשע אחזיה
בעלית אשר בשמרון
בשמרון ויחל לשלח לי
מלאכים ואמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה:
ומלאך יהוה דבר אל

ב ותעבדו בו ויעבד בעבדי מ
ג ובאו שמה ויהי בעבדי מלכות אופירה
בתרשיש חסר

ד ומלאך יהוה לא אמרת כי אמרת
על עמדך אמרת מאמרו

אסא אסא והבמות לא סרו והשפט יהושפט אך
הבמות ושארא רק הבמות

ובדרך ד והאיש אשר הוא ועשה הרע שנים בו
אשרי האיש

ומלך אחזיהו בן תחתיו

ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
ויהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ותחקרש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בשר מן הארץ
וימלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשו אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

ויעמוד ב קמיג וחמוד ויהי משמר טבעות ביום
מיגורה ואין מעמד

איש אלהים ב ויעבדו בו ויעבד בעבדי מ
אפרה ג ובאו שמה ויהי בעבדי מלכות אפרה
בתרשיש חסר

ויהושפט בן אסא מלך
יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
ויהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ותחקרש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בשר מן הארץ
וימלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשו אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

אליהו שפט ולכו עבדיו
עבדים באניות ולא אבה
יהושפט ויעשו אבי יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
ויהי מלך יהורם בנו תחתיו
אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה לי
יהושפט מלך יהודה
ויהי מלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחו לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל בכל
אשר עשה אביו ופשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב ופשע אחזיה
בעלית אשר בשמרון
בשמרון ויחל לשלח לי
מלאכים ואמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה:
ומלאך יהוה דבר אל

ב ותעבדו בו ויעבד בעבדי מ
ג ובאו שמה ויהי בעבדי מלכות אופירה
בתרשיש חסר

ד ומלאך יהוה לא אמרת כי אמרת
על עמדך אמרת מאמרו

אל אלהים ב׳ ויחר אף אלהים עוד זה הדבר
ויחר באן ויאמר ׃

ואם איש ג׳ ואם איש עני ואם איש אלהים אני
ואם איש שפחים ידיך ׃

ליהורם ב׳ ויחל כדבר יהוה ואת הרהלבת נרן
ליהורם ׃

אליה חתשבו קום עלה
לקראת מלאכי מלך שמרון
ודבר אלהים חמבלי אין
אלהים בישראל אתם הלכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון ולכן כה אמר
יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות והלך אליהו:
וישובו המלאכים אליו
ויאמר אליהם מה זה
שבתם ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר
אלינו לכו שובו אל המלך
אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה המבלי
אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון לכן המטה
אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות ויהי דבר
אלהים מתמשפט האיש
אשר עלה לקראתכם
ויהי כאלהים את הדברים
האלה ויאמרו אליו איש
בעל שער ואזור עור
אזור במתניו ואמר אליהו
התשבי חוא וישלח

ולמן ה׳ ומלאך ולכן כה אמר ואיזה עור ויען
אליה תשב אנכי ׃ וחד ויער שיה ואליה ׃
כל עזרא ׃

נפשו ונפש עבדיך אלה
חמשים בעינך יחנו ורדן
אשמוה שמים ותאכל
את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשו בעינך
ויהי דבר מלאך יהוה
אל אליהו רד אותו אל
תירא מפניו ויקם וירד
אותו אל המלך: ויהי דבר
אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון הבלי אין אלהים
בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות: תמת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו וימלך
יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי
לא הי לו בן
ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלוא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
נ

ויחרישם ח׳ וקדשתם ויבלהו ואש יצאת ומחיעת
ויקח רשה ויענה אליהו וישב וישלח חנה ירדה ׃

אשר עמדתי לפניו כי לו לבד
פני יהוה שפט מלך יהודה
אנו נשא אסא אביו אליו
ואסא ראך ועתה קחו לו
מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה ויאמר
כה אמר יהוה עשה החנל
הזה גבים גבים כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא
תראו גשם והנחל ההוא
ימלא מים ושתיתם אתם
ומקנכם ובהמתכם ונקל
זאת בעיני יהוה ויתן את
מואב בידכם והכיתם כל
עיר מבצר וכל עץ מבחר
ונפלו עץ טוב תפילו וכל
מעינות מים תסתמו וכל
חלקת הטובה תכאבו
באבנים והרבתם בקר בעצות
הנחל והנחמים באים
מדרך ארום ותמלא את
הארץ אתם מים וכל
מואב לשמע כי עלו
המלכים להלחם בם
ויבקעו מכל חגר חגרה
ומעלה ויעמדו על הגבול
וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים וראו מ
הנביאים ענה אלישע

ולא יגרע ב לא נראו ראו ולא תראו
עוד אבן המקרוב הזה ב

ולא יגרע ג ויעשו בן החרטמים וראו מלך מואב
ומחלציו והאנשים ב

לך דבר לי ב מה יש לבי בבית קחי לפי
רעתי יפתי ב אינינו ב

מואב מנגד את המים כי
אמרו עבר בם אישו נגת
ואתה ירעת כי עבר בם חשו
ויבא אתיהנה והנשה בא
לקחת את שני ילדיו ל
לעבדים ויאמר אליו
אליש עמה אעשה לך
הגד לי מה יש לכי בבית
ותאמר אין לשפחתך כל
בבית כי אם אסוך שמן
ויאמר לכי שאלי כלים
מן החוץ מאת כל
שכניך כלים ריקים אל
תמעטי ובאת וסגרת
הדלת בעדך ובעד בניך
ולקחת על כל הכלים
האלה והמלא תקרבי
ומלאת ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם
נגשים אליה והוא מי
מצקת והיה כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הגישה
אלי עוד כלי ויאמר אליה
אין עוד כלי ועמד השמן
ותבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את השמן
ושלמי את נשיכי ואת
בניך ובניותיך
והיה הוא ועבדי אלישע

חרשת ב עד חשאיר אבניה בחרל עד
קיר חרשת ב ידמיה קמ ב

מדי עברו ב׳ ויהי מדי עברו יסר מדי עברו
יקח אתכם ׳ ותשליכהו ב׳ בחיקה על מטה ׳
ירמיה מל ׳

יסר ג׳ חס ויהי מדי עברי יסר מדי פתי מי פתי ׳
ארעה וארוניה ב׳ ויהי מה ארעה נא וארוניה
עד איש ׳ בתל של ׳

אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזיקהו לאכל לחם ויהי
מדי עברו ויסר שמה לאכל
לחם ותאמר אל אישה הנה
נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו תמיד
נעשה נא עלית קיר קטנה
ונשים לו שם מטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה ויהי היום
ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שמה ויאמר אל
גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד
לפנו ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך הישׁ לדבר
לך אל המלך או אל השר
ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר גיחזי
אכן בן אין לה ואישה
זקן ויאמר קרא לה ויקרא
לה ותעמד בפתח ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי
תבקת בן ותאמר אל אדני
איש האלהים אל תכזב

ישבת ב׳ זמ״ב ובתומך היא ישבת ותאמר
בתוך עמי ׳ ירמיה מל ׳

בשפחתך ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת
חיה אשר דבר אליה אלישע
ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים ׳
ויאמר אל אביו ראשי־
ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו ושאהו
ויביאהו אל אמו וישב על
ברכיה עד צהרים וימת
ותעל ותשכבהו על מטת
איש האלהים ותסגר בעדו
ותצא ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד
מן הנערים ואחת האתנות
וארוצה עד איש האלהים
ואשובה ויאמר מדוע
אתי היום לא
חדש ולא שבת ותאמר ׳
שלום ותחבש האתון ותאמר
אל נערה נהג ולך
אל תעצר לי לרכב כי אם־
אמרתי לך ותלך ותבא ׳
אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אתה מנגד ויאמר
אל גיחזי נערו הנה השונמית
הלז עתה רוצנא לקראתה

ואמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד
ותאמר שלום ותבא אל
איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
להדפה ויאמר איש ׳
האלהים הרפה לה כי
נפשה מרה לה ויהוה ׳
העלם ממני ולא הגיד
לי ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי ויאמר
לגיחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי
תמצא איש לא תברכנו
וכל ברכך איש לא תענו
ושמת משענתי על פני
הנער ותאמר אם הנער
חי יהוה וחי נפשך אם ׳
אעזבך ויקם וילך אחריה
וגיחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני־
הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער ותבא אל שעה הבית
והנה הנער מת משכב על
מטתו ותבא ותסגר הדלת

את דכול אותי ׳ ואתי אליה ולא ידע כי אתי אתי הלכתי אליו את הביאה בן חומי ולכי אתו ואתי
שדוד יגכלה אדם אתי ׳ איש אלהים ׳ ויבא איש אלהים אל עלי הנה נא איש אלהים
ויענה אליהו ויזבר ותאמר האשה ותאמר אל אישה ׳

בעד שניהם ויתפלל אליהוה
ויעל השבב עליהלך וישת
פיו על פיו ועינו על עינו
וכפיו על כפו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד ויבא
בבית אחת הנה ואחת הנה
ויעל ויגהר עליו ויזרר חנעל
עד שבע פעמים ויפקח הנעל
את עינו ויקרא אל גיחזי
ויאמר קרא אל השנמית
הזאת ויקראה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך ותבא ותפל
על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא׃

ואלישע שב הגלגלה
והרעב בארץ וכני הנביאים
ישבים לפניו ויאמר לנערו
שפת הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים׃ ויצא
אחד אל השדה ללקט
ארת וימצא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח אל
סיר הנזיד כי לא ידעו׃
ויצקו לאנשים לאכול ויהי
כאכלם מהנזיד ויזעקו
ויאמרו מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו לאכל
ויאמר ויקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם
ויאכלו ולא היה דבר רע
בסיר׃ ואיש בא
מבעל שלשה ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים׃
עשרים לחם שעורים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם
ואכלו׃ ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש
ויאמר תן לעם ואכלו׃ כי
כה אמר יהוה אכל והותר
ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה׃

ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע׃ וארם יצאו
גדודים וישבו מארץ׃
ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן׃ ותאמר
אל גברתה אחלי אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז
יאסף אתו מצרעתו׃ ויבא
ויגד לאדניו לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר

ארת ב בתור לשון ללקט ארת כי טלאורות ׃
דרמיל חת הזיזנל אזרע פת ׃

ודיע ג׳ ב פת וחד קרי יבא נא אל ישראל אשר
ישקלני במאזני עדיק ׃

מארץ ישראל׃ ויאמר
ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל׃ וילך ויקח
בידו עשר ככרי כסף ושש שת
אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים׃ ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו׃ ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע
בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי זה׃
שלח אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך דעו נא וראו כי מתאנה
הוא לי׃ והי כשמע אלישע
איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח
אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי
וידע כי יש נביא בישראל׃
ויבא נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח בית אלישע
וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך
לך וטהר׃ ויקצף נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא

ישקל ג׳ וישב בשרך לך ויטה כי יבא אליך ויקרא
בדרך דרכו ׃

ואסף ג׳ איש טחור ואסף ומצרע ואסף
מדחי ישראל ׃

ויקח אבשלום חנון
אל־תוך וחנון ויבא אל־המקום
ואסף המצרע הלא טוב ׃
אבנה ופרפר נהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא
ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה חרונו ועבדיו ודברו
אליו ויאמרו אבי הדבר גדול הנביא
דבר אליך הלוא תעשה ואף
כי אמר אליך רחץ וטהר׃
וירד ויטבל בירדן שבע ׃
פעמים כדבר איש האלהים
ויישב בשרו כבשר נער קטן
וטהר׃ וישב אל־איש
האלהים הוא ובל־מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל־הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא
ברכה מאת עבדך׃ ויאמר
חי־יהוה אשר עמדתי לפניו
אם־אקח ופצר בו לקחת
ויאן׃ ויאמר נעמן הלא אם־לא
נא לעבדך משא צמד
פרדים אדמה כי לא־תעשה
עוד עבדך עלה ובח ׃
לאלהים אחרים כי אם־ליהוה
רק הדבר אסלח לעבדך

בבוא אדני בית רמון ׃
לחשתחות שמה והוא
נשען על־ידי והשתחויתי
בית רמון בהשתחותי בית
רמון וסלח־נא יהוה לעבדך
בדבר הזה׃ ויאמר לו לך
לשלום ויילך מאתו כברת
ארץ׃ ויאמר
גיחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני
את נעמן הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא חי־יהוה
כי אם־רדפתי אחריו
ולקחתי מאתו מאומה׃
ויקרא גיחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה ׃
לקראתו ויאמר השלום
ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה זה באו
אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים תנה נא
להם ככר כסף ושתי חלפות
בגדים ויאמר נעמן הואל
קח כפלים ויצר־בו נעמן
כפלים בכסף בשני חרטים
ושתי חלפות בגדים ונתן
אל־שני נעריו וישאו לפניו

ויבא אל־העפל ויקח מידם
ויכן בבית וישלח את־
האנשים וילכו׃ והוא בא
ויעמד אל־אדניו ויאמר
אליו אלישע מאין גיחזי
ויאמר לא־הלך עבדך אנה
ואנה׃ ויאמר אליו לא־לבי
הלך כאשר הפך־איש מעל
מרכבתו לקראתך העת
לקחת את־הכסף ולקחת
בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות ׃
וצרעת נעמן תדבק־בך
ובזרעך לעולם ויצא ׃
מלפניו מצרע כשלג׃
ויאמרו בני הנביאים אל
אלישע הנה־נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר מכנו׃ נלכה־נא
עד־הירדן ונקחה משם ׃
איש קורה אחת ונעשה
לנו שם מקום לשבת שם
ויאמר לכו׃ ויאמר האחד
הואל־נא ובא עם־עבדיך
ויאמר אנכי אלך׃ ונבאו
הירדנה וגזרו את־העצים
ואותם־הוא נצר אל־הירדן

ויצעקו ויאמר אחד אדני ויחוא
שאול ויאמר איש האלהים
אנה נפל וראחו את המקום
ויקם בעין ושלך שם ויצא
חברזי ויאמר חרס לו ויושלה
ויראו ויקחחו:
ומלך ארם החנלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלני אל מנו תחנתי
וישלח איש ואלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר
מעבר המקום הזה כי ארם
אמים שלח מלך
ישראל אל המקום אשר
אמר לו איש האלהים כי
והזהיר ונשמר שם לא
אחת ולא שתים ויסער לב
מלך ארם על הדבר הזה כי
ויקרא אל עבדיו ויאמר כי
אליהם תלו אתגדו לו מי
משלנו אל מלך ישראל:
ויאמר אחד מעבדיו לא
אדני המלך כי אלישע כי
הנבא אשר בישראל אל
מלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך
ויאמר לכו וראו איכה הוא
ואשלח ואקחנו ויגד לו

ויראו ב רפ נקוד את עיני אלה ויראו עיניהם
ויראו וראו שוני ודבטו ס

ב ומיאמר
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כבואם ב ויחי כבואם שמרון ויחי כבואם אל
תוך העיר ס בתרגום מל ס

ויאכלו ב רפ שמלוכם ויאכלו מנה דלהלן
ויבאו ב רפ אל אדוניהם וישבו שם ס

מלפניו ח׳ וצרעת נעמן ואלישע ישב בביתו חילו מלפניו דרב׳ תימי׳ והאלהים עשה אשר יהיה טוב ליראי השלחים
אמ׳ על המלך טוב ואת פרשנו כתב וזרעות חשטף ס׳ את מלכי ב׳ יאת מלכי מחתים קדשו עליה גויב ס׳

ואדני ג׳ וראיתי הישמעאל ואדני שבחני אלהי ואדני
לדיבי ס׳

הַשֹּׁבֵב אָמַרְתָּ אֵלָיו תֵּן אֶת בְּנֶךָ
וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנִי נֹאכַל
מָחָר וְנִבַּשֵּׁל אֶת בְּנִי וְנֹאכְלֶהוּ
וַתֹּאמֶר אֵלַיָּה בַּיּוֹם הָאַחֵר
תֵּן אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבֵּא
אֶת בְּנָהּ וַיְהִי כְּשָׁמְעַ הַמֶּלֶךְ
אֶת דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת
בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל הַחֹמָה
וַיַּרְא הָעָם וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל
בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת וַיֹּאמֶר כֹּה יַ
יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
אִם יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישָׁע בְּ
שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם וְאֱלִישָׁע
יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְּקֵנִים יֹשְׁבִים
אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו
בְּטֶרֶם יָבוֹא הַמַּלְאָךְ אֵלָיו
וְהוּא אָמַר אֶל הַזְּקֵנִים יַ
הֲרֵאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן הַמְּרַצֵּחַ
הַזֶּה לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי
רְאוּ בֹּא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ
הַדֶּלֶת וְלַחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת
הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו
עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה
הַמַּלְאָךְ יָרַד אֵלָיו וַיֹּאמֶר
הִנֵּה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה
מָה אוֹחִיל לַיהוָה עוֹד

וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְּבַר

אוחיל ג׳ ומל מה אוחיל ליהוה עוד זאת אשוב
אל לבי חלקי ויחיד אמרתי ס׳

יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה בָּעֵת
מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל
בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשָּׁעֶן עַל
יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים יַ
וַיֹּאמַר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ
רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא
תֹאכֵל
וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ יַ
מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשַּׁעַר יַ
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה
אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתְנוּ
אִם אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר
וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם
וְאִם יָשַׁבְנוּ פֹה וָמַתְנוּ וְעַתָּה
לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם
אִם יְחַיֻּנוּ נֶחְיֶה וְאִם יְמִיתֻנוּ
וָמָתְנוּ וַיָּקוּמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא
אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד
קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה
אֵין שָׁם אִישׁ וַאֲדֹנָי הִשְׁמִיעַ
אֶת מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב
קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

ב׳ אֶת מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת מַלְכֵי
מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ וַיָּקוּמוּ
וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת יַ
אָהֳלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת
חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
הִיא וַיָּנוּסוּ אֶל נַפְשָׁם וַיָּבֹאוּ
חֲמֹצְרִעִים הָאֵלֶּה עַד קְצֵה
חֲמַחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל אֶחָד
אֶהֳלוֹ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ
מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ
וַיַּטְמִנוּ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל
אֹהֶל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן יַ
אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה הוּא
בְּשֹׂרַת הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים
וְחִכִּינוּ עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאנוּ
עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה
בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ
אֶל שֹׁעַר הָעִיר וַיַּגִּידוּ
לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל
מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם
אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם
הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר יַ
אָסוּר וְאָהֳלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה
וַיִּקְרְאוּ הַשְּׁעָרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית
הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו

ג׳ ב׳ מ׳ וחד הוי ועתה לכו
דאמרו לישבנותין ס׳

האחד ג׳ ונגשלאת בני ובנפי חפרובים ובנף
חפרוב סופי כסוף ס׳ והתנו ה׳ ואכלנהו אם יסגיר
אתנו אם אמרנו שלשה בו ס׳

אמר החנא לכם את אשר
עשו לנו ארם הרעים כי
רעים אנחנו ויצאו מן
החמתה להחרם בחשדה
לאמר כי יצאו מן העיר
ונתפשם חיים ואל תשאיר
נבא ויעו אחד מעבריו כי
ויאמר ויקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים כי
אשר נשארו בה הנם ככל
החמון ישראל אשר נשארו
בה הנם ככל המון ישראל
אשר תמו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים כי
וישלח המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו ולכו
אחריהם עד הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו ארם
בחפזם בהשבו המלאכים
ויגדו למלך ויצא העם
ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים
שעורים בשקל כדבר
יהוה והמלך הפקיד את
השלוש אשר נשען על
ידו על השער וירמסהו כי
העם בשער וימת כאשר

דבר איש האלהים אשר
דבר בהרדת המלך אליו
ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים
שעורים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון ויען כי
השלוש את איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה
כדבר הזה ויאמר הנך
ראה בעינך ומשם לא
תאכל ויהי לו כן וירמסו
אתו העם בשער וימת:
ואלישע דבר אל
האשה אשר החיה את
בנה לאמר קומי ולכי
אתו ובית תך וגורי באשר
תגורי כי קרא יהוה לרעב
וגם בא על הארץ שבע
שנים ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך
היא ובית תה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים ויהי
מקצה שבע שנים ותשב
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך
אל בית תה ואל שדה כי

והמלך מדבר אל גחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות אשר
עשה אלישע:
ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה
את בנה צעקת אל המלך
על בית תה ועל שדה ויאמר
גחזי אדני המלך זאת כי
האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה
המלך סריס אחד לאמר
השב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום
עזבה את הארץ ועד כי
עתה:
ובא אלישע דמשק ובן
הדד מלך ארם חלה ויגד
לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה ויאמר המלך אל
חזאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאותו
לאמר האחיה מחלי זה:
וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק

ב יתיר ה באמצע תיבות לתחנה מרשיה
אשר השליכו ארם בחפזם ׃

כל סיפרה על הארץ בדי מן חד אל הארץ ואלישע
דבר אל האשה ׃

וכל טוב ב וכל טוב אדניו וכל טוב דמשק ׃

נבא ונבא ג חל ונבא על קדש ואת העיים
אשר נבא אל העיר נבא ׃

גחזי ד חל תחזי עבר לפניהם מאן גחזי סגיר
נאלי ויהי הוא מספר ׃

בש ג חס׳ ויפשטו בו עד בשו ויעמד את פניו
ובש מאב מבמוש ס

חזחאל יא ואמר המלך אל חזחאל מי מה עבדך ויאמר חזחאל תחתיו בחלחמו ידמות דמשק בחלחמו דאבן ס
מן ובשנת חמש לורם עד ואלישע חנביא יורש בר מן ג יחורם ובשנת בשנת ושבר לחתרפא דעזיאל דפסור ס

מַשָּׂא אַרְבֵּעוֹת גְּמַלִּים וַיָּבֹא מִ
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בְּנִי בֶן
הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר הַאֲחִיחַ מַחֲלִיאֶךָ: וַ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אֱמֹר
לֹא אָחִיחַ תִּחְיֶה וְהָרְאַנִי יְהוָה
כִּי מוֹת יָמוּת וַיַּעֲמֵד אֶת פָּנָיו
וַיָּשֶׂם עַד בֹּשׁ וַיֵּבְךְּ אִישׁ
הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל מַדּוּעַ
אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי
אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִ
שְׂרָאֵל רָעָה מִבְּצָרֶיהָם
תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחֲרֶב תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ
וְהָרֹתֶיהָם תְּבַקֵּעַ: וַיֹּאמֶר
חֲזָאֵל כִּי מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב
כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הֶרְאַנִי יְהוָה
אוֹתְךָ מֶלֶךְ עַל אֲרָם: וַיֵּלֶךְ
מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא אֶל
אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמַר
לְךָ אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר אָמַר
לִי חָיוֹ תִּחְיֶה: וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיִּקַּח הַמַּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם
וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ
חֲזָאֵל תַּחְתָּיו:
וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ

ג ויעבר ורש וחבירו הראני יהוה ס

וְיהוֹרָם מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן יְ
בעינ
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶּן
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה חָיָה:
שניב
בְּמֶלְכוֹ וּשְׁמֹנֶת שָׁנָה מָלַךְ
קרי
בִּירוּשָׁלִַם וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַ
לְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ בֵית אַחְאָב כִּי בַת
אַחְאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא
אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת
יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ
כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ לָתֵת לוֹ
נֵר לְבָנָיו כָּל הַיָּמִים: בִּימָיו
פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה
וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: וַיַּעֲבֹר
יוֹרָם צָעִירָה וְכָל הָרֶכֶב
עִמּוֹ וַיְהִי הוּא קָם לַיְלָה
וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם הַסֹּבְבִים אֵלָיו
וְאֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנָס הָעָם
לְאָהָלָיו: וּפָשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה אָז תִּפְשַׁע לִבְנָה
בָּעֵת הַהִיא וַיֶּתֶר דִּבְרֵי
יוֹרָם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר

ג ויעבר ורש וחבירו הראני יהוה ס

דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו:
בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִ
שְׂרָאֵל מָלַךְ אֲחַזְיָהוּ בֶן
יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן
בעינ
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ
בְּמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ
עֲתַלְיָהוּ בַּת עָמְרִי מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית
אַחְאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חֲתַן
בֵּית אַחְאָב הוּא: וַיֵּלֶךְ אֶת
יוֹרָם בֶּן אַחְאָב לַמִּלְחָמָה
עִם חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם בְּ
רָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ אֲרַמִּים
אֶת יוֹרָם: וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ
לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל כִּי
הַמַּכִּים אֲשֶׁר הִכּוּהוּ אֲרַמִּים
בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת חֲזָאֵל
מֶלֶךְ אֲרָם וַאֲחַזְיָהוּ בֶן יְהוֹרָם
בעינ
מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת
אֶת יוֹרָם בֶּן אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי חֹלֶה הוּא:
וְאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְ
אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר
לוֹ חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ הַשֶּׁמֶן

נר ח ולא אבדו יהוה וחבירו נירו לכם וחבירו ולבנו אחר שבש כי לנעורו רב אבל דיר עינים ס ברתי חק ס
ודרבי הגדול האזר ג חנמיד ג׳ינאל ויאמר חזחאל ס

ובאת שמה ב׳ לשכנו והדישו ויאחז שם ׳
ויביאת ב׳ ויביאת אתו לא תביאת לו ׳

קובד ב׳ ואת איזבל שפכו דמי במים ׳ בתר מל ׳
חזקתו וחזקתו ב׳ ובאת ולא תזיקתו במלחמה ׳

יא הַזֶּה בְּמַהֲלֹךְ רָמֹת גִּלְעָד׃
יב וְרָאִתָּ שָׁמָּה וּרְאִיתָ שָׁם יֵהוּא
בֶּן יְהוֹשָׁפָט בֶּן נִמְשִׁי וּבָאתָ
וְהַקֵּמֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו וְהֵבֵאתָ
אֹתוֹ חֶדֶר בְּחֶדֶר׃ וְלָקַחְתָּ
פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל רֹאשׁוֹ
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה כִּי
מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל יִשְׂרָאֵל
וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּה וְלֹא
תִתְמַהְמָהּ וְהָלַךְ הַנַּעַר הַנַּעַר
הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד׃ וַהֲבֹא כִּי
וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחֵיל יֹשְׁבִים
וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר
וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל מִי מִכֻּלָּנוּ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר׃ וַיָּקָם
וַיָּבֹא הַבַּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן
אֶל רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל עַם
יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל וְהִכִּיתָה
אֶת בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ כִּי
וְנִקַּמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
וּדְמֵי כָל עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד
אִיזֶבֶל׃ וְאָבַד כָּל בֵּית אַחְאָב
וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין
בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל
וְנָתַתִּי אֶת בֵּית אַחְאָב
כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וּכְבֵית

אל־מי ג׳ אל מי מכלנו אל מי מאתנו ויגידו לו
מי דמיתו בכה ׳

לחגיד קרי

בַּעֲשָׂא בֶן אֲחִיָּה׃ וְאֶת
אִיזֶבֶל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים
בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל׃ וְאֵין קֹבֵר
וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס׃ וְיֵהוּא
רָצָא אֶל עֲבָדָיו אֲדֹנָיו׃
וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ
בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם׃
יָדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת
שִׂיחוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֵּד
נָא לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר כָּזֹאת וְכָזֹאת
אָמַר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ
בִּגְדוֹ׃ וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו אֶל
גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת׃ וַיִּתְקְעוּ׃
בַּשּׁוֹפָר׃ וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא
וַיִּתְקַשֵּׁר יְהוֹרָם בֶּן יְהוֹשָׁפָט
בֶּן נִמְשִׁי אֶל יוֹרָם׃ וְיוֹרָם
הָיָה שֹׁמֵר בְּרָמֹת גִּלְעָד
הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיָּשָׁב
יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא
בְיִזְרְעֶאל מִן הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר
הִכּוּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ׃
אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיֹּאמֶר
יֵהוּא אִם יֶשׁ נַפְשְׁכֶם אַל
יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר לָלֶכֶת

אל־ראשו ב׳ ויחדו ויהיו תליו אל ראשו בתוריות
ויקח ובא הביאתו ׳

לְגַגָּה בְּיִזְרְעֶאל׃ וַיַּרְא הַצֹּפֶה עַל
הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֶאל וַיַּרְא
אֶת שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ
וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנָשִׁים רֹאִים
וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רַכָּב
וְשַׁלַּח לִקְרָאתָם׃ וַיֹּאמֶר
הֲשָׁלוֹם׃ וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס
לִקְרָאתוֹ׃ וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר יֵהוּא
מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם׃ סֹב אֵל
אַחֲרַי׃ וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר
בָּא הַמַּלְאָךְ עַד הֵם׃ וְלֹא
שָׁב׃ וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי
וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר כֹּה
אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר
יֵהוּא מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם׃ סֹב
אֵל אַחֲרַי׃ וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר
לֵאמֹר בָּא עַד אֲלֵיהֶם׃ וְלֹא
שָׁב׃ וְהַמְּנַהֵג כְּמִנְהַג יֵהוּא
בֶּן נִמְשִׁי כִּי בְּשִׁגָּעוֹן יִנְהָג׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אַסְרוּ וַיֶּאְסֹר
רִכְבּוֹ׃ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
אִישׁ בְּרִכְבּוֹ׃ וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת

ולשלום ג׳ מדלך לשלום והבודן לי ובדי
הדשדה ׳

ואת דמי ב׳ אם לא את דמי אם דחון אדני ׃

בת מלך ג׳ כי בת מלך היא כל כבודה בת מלך
ובת מלך חנגב ׃

ולחמו ב׳ על בית אדוניכם ולחמו על
אחיכם ׃

ויחוא ומצאחו בחלקת נבות
ויזרעאל ויהי כראות י׳
יהורם את יהוא ויאמר ׃
השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל
אמו וכשפיה הרבים ויחפץ
יהורם ברו ויאמר אל
אחזיה מרמה אחזיה ׃ י׳
ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרעו
ויצא החץ מלבו ויכרע
ברכבו ויאמר אל בדקר
שלשה השא השליכהו י׳
בחלקת שדה נבות היזרעי
הזכר אני
ואתה את רכבים עמדים
אחרי אחאב אביו ויהוה
נשא עליו את המשא הזה
אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה
ועתה שא השליכהו י׳
בחלקה כדבר יהוה ואחזיה
מלך יהודה ראה וינס
הדרך בית הגן וידוף אחריו
ויהוא ויאמר גם אתו הכהו
אל המרכבה במעלה גור
אשר אתיו בלעם ויגס מגדו
ויבא עד מגדון ויקבר אתו
עבדיו ורוש למה ויקברו
אתו בקברתו עם אבתיו
בעיר דוד׳
ובשנת אחת עשרה שנה
לורם בן אחאב מלך אחזיה
על יהודה ויהוא י׳
ותשס בפוך עיניה ותיטב
את ראשה ותשקף בעד
החלון ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו ויש אפנו אל החלון
ויאמר מי אתי מי וישקיפו
אליו שנים שרשה י׳
סריסים ויאמר שמטוהו
ויש מטוהו ויזה מדמה אל
הקיר ואל הסוסים ורמס
וירמסנה ויבא ויאכל
וישתו ויאמר פקדו נא את
הארורה הזאת וקברוה
כי בת מלך היא ויבאו לקבר
כי אם הגלגלת והרגלים
וכפות הידים ויבאו ויגידו
לו ויאמר דבר יהוה הוא
אשר דבר ביד עבדו אליהו

התשבו לאמר בחלק י׳
יזרעאל אכלו הכלבים
את בשר איזבל והחלל
נבלת איזבל כדמן על
פני השדה בחלק יזרעאל
אשר לא יאמרו זאת
איזבל׳
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים
וישלח שמרונה אל שרי
יזרעאל הזקנים ואל
האמנים אחאב לאמר
ועתה כבא הספר הזה
אליכם ואתכם בני אדניכם
ואתכם הרכב והסוסים
ושר מבצר והנשק׳ י׳
וראיתם הטוב והישר י׳
מבני אדניכם ושמתם על
כסא אביו והלחמו על
בית אדניכם וראו מאד׳
מאד ויאמרו הנה שני
המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו׳ וישלח
אשר על הבית ואשר׳
על העיר והזקנים והאמנים
אליהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר
אלינו נעשה לא נמליך

ויחזיק ד׳ וירכב יהוא בית הגן מרמה אחזיה ויפל
ובשנת אחת יהושבע הגן דכסוף אותחבר ׃

השלום ד׳ דגש ויאמר מה השלום ונדמו בנות
על כל הטובה כי הרע השלום ׃

וכפות ג׳ וכפות הידים והעלות וכפות והטה
יד נגעה בי ׃

חנה אני ז׳ חשרתי על אדני אלהי כל בשר חנה אני לקח והבירו חנה אני פתח
חנה אני מביאבכסי חנה אני בונה בית ׃

וישחטום ב׳ אל בור בית עקד הרועים ׃
פה לפה ב׳ וימלא בית הבעל וגם דם נקי ׃

אישחטוב בעונך עשה
ומתב אליחס ספר שנות
לאמר אם לו אתם ולקלו
אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר לי
יזרעאלה ובני המלך
שבעים איש אתגדלי
חשר מגדלים אותם ויחי
כבא הספר אליחס ויקחו
אתבני המלך וישחטו
שבעים איש ותשומו את
ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה ויבא לי
המלאך ותגדו לו לאמר
הבאו ראשי בני המלך
ויאמר שומו אתם שני
עברים פתח השער עד
הבקר ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה אתכל אלה ידעו
אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר
יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו ויך יהוא את

ואהרגהו ב׳ ואחזה בו ואהרגהו חנה א
קשרתי על אדני ׃

כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדוליו ל׳
ומיודעיו וכהניו עד בלתי
השאיר לו שרוד ויקם
ויבא וילך שמרון הוא בית
עקד הרעים בדרך ויהוא
מצא את אחי אחזיהו מלך
יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה ויאמר לי
תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור
בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש
מהם׃
וילך משם וימצא
אתיהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו הישר
את לבבך כאשר לבבי
עם לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את ידך ויתן
ידו ויעלהו אליו אל לי
המרכבה ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה
וירכבו אתו ברכבו ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד

וימלא ו׳ שבעת ימים את המחנה בית הבעל
וימלא הבית את הענן המקן המקן ׃

חשמרון כדבר יהוה אשר
דבר אל אליהו׃

ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהואן
יעבדנו הרבה ועתה כל
נביאי הבעל כל עבדיו
וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי
לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה ויהו אעשה בעקבה
למען האביד את עבדי
הבעל ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל ויקראו׃
וישלח יהוא בכל ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל
ולא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה
ויאמר לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המלבוש
ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית הבעל ויאמר
לעבדי הבעל חפשו וראו
פן ישפה עמכם מעבדי
יהוה כי אם עבדי הבעל

ולא נשאר ד׳ בעי ובית אל וישלח יהוא
ויעלו ביהודה ואני נשארתי ׃

אל יהוה ג׳ שכן איש תחויו אם יש נפשכם באר
מכוסי יזבחים ועלות ב׳ משחו ויחוא ׃

אשר על נחל ארנון ב׳ ואת הארץ הזאת מן הארץ ׃
מעל חטאות ב׳ יחוא מנחה ׃

לבדם יבאו לעשות זבחים ׃
ועלות והוא שם לו בחוץ ׃
שמנים אישו ואמר האיש
אשר רבלט מוחאנשים ׃
אשר אנו מביא עליהם
נפשות תחת נפשו והיו כבלים
לעשות העלה ואמר ׃
יהואל רעים ולשלשים
באו חבים איש אל יצא
ויבוס לפחדבו ושלבו ׃
חרצים וחשלשים ובלבו
ערערבית חבעל ויצאו
את מצבות בית חבעל ׃
וישרפו ותצו את מצבת
חבעל ותצו את בית חבעל
ויעשהו למחראות עד
היום הזה ישמדו יהוא את
חבעל מישראל רק חטאו
ורבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן

ואמר יהוה אל יהוא ׃
יען אשר הטבת לעשות
הישר בעיני בכל אשר ׃
בלבבי עשית לבית אחאב
בנים רבעים ישבו לך על

כסא ישראל ויהוא לא שמר
ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר
מעל חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל ׃
בימים ההם החל יהוה ׃
לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל
מירדן הזרחה כל ארץ
את כל ארץ הגלעד הגדי
והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנון והגלעד
והבשן ויתר דברי יהוא ׃
וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב יהוא עם אבתיו ׃
ויקברו אתו בשמרון ויملך
יהואחז בנו תחתיו ותמות
אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה ׃
בשמרון ׃
ועתליה אם אחזיהו וראתה
כי מת בנה ותקם את כל
זרע המלוכה אל
ויהושבעת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
מבין בני המלך המומתים
ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליה
ולא הומת ויהי אתו בית
והוא מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ ׃

ובשנה השבעית שלח ׃
ויחזק ויקח את שרי
המאות לכרי ולרצים ׃
ויבא אלהם בית יהוה
ויכרת להם ברית וישבע
אתם בבית יהוה ויראם את
את בן המלך ויצו להם לאמר
זה הדבר אשר תעשו
השלשת מבאי
השבת ושמרי משמרת
בית המלך והשלשת ׃
בשער סור והשלשת
בשער אחר הרצים ׃
ושמרתם את משמרת
הבית מסה ׃ ושתי המחלקות
בכם כל יצאי השבת ושמרו
את משמרת בית יהוה
אל המלך ׃ והקפתם על
המלך סביב איש וכלי
בידו והבא אל המערכות
ומת והיו את המלך בצאתו

מלבני ג׳ והקרבתי לה מדן נאם ויצקדו יחוה
אל יהוא יען אשר אשמה ׃

ג׳ יהויד ך׳ בוגרים ועמדים וכי יהויד ומשבעיהו ויאמרו לו את הנער יחיה ויחיה ויגלקוש ויגיאו אל
עזוהאל ועל ישבי תכל ויעשה מלך והמשמרים ורצו ויהי ׃ מעבות ג׳ ויעשו אנשי המעבות ושברו את מצבות ומצבות
שון לארץ הרגו ׃

ג וכל מעשה שרי המאות
אשר עשה יהורם ויקח את אנשיו
ויבא אל עמדי ג
ויעשו שרי המאות
ויקחו את עזריה בן יהוחנן
ואת ישמעאל בן יהוחנן
ואת עזריה בן עובדיה
ואת מעשיה בן אדיה
ואת אלישפט בן זכרי
ויתן הכהן לשרי המאות
את חניתות ואת השלטים
אשר למלך דוד אשר
בבית יהוה ויעמדו הרצים
איש וכליו בידו מכתף
ימין הבית המזרחית עד כתף
השמאלית למזבח ולבית
על המלך סביב איש את
בידו המלך ויתנו עליו את
הנזר ואת העדות ויתנו
אותו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך
ותשמע עתליה
את קול הרצים העם המהלל
אל העם בבית יהוה ותבא
ויהי כראות המלך עמד על העמוד
כמשפט והשרים והחצצרות
אל המלך וכל עם הארץ
שמחים ותקע בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר ותצו
יהורם הכהן את שרי
המאות הפקדים החיל ויאמר
אליהם הוציאו אותה אל
מבית לשורות והבא אחריה
המתים בחרב כי אמר הכהן
אל תמתוה בבית יהוה וישימו
לה דרס דרך אל בוא
הסוסים בית המלך ותמת
שם ויכרת יהוידע
את הברית בינו ובין
המלך ובין העם להיות
לעם ובין המלך ובין
העם ובין כל עם הארץ
ויתצו את הבעל
מזבחתיו ואת צלמיו שברו
היטב ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם
הכהן פקדת על בית יהוה
ויקח את שרי המאות
ואת הכרי ואת הרצים
ואת כל עם הארץ ויורדו
את המלך מבית יהוה
ויבאו דרך שער הרצים
בית המלך וישב על כסא
המלכים וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה
ואת עתליה המיתו בחרב
בית המלך בן שבע
שנים יואש במלכו

ד בשנת שבע ליהוא מלך
יואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע ועשה
יואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו
יהוידע הכהן רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ויאמר
יואש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף ערכין כל כסף
נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה ויקחו
להם הכהנים איש מאת
מכריו והם יחזקו את בדק
הבית לכל אשר ימצא
שם בדק
והי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יואש לא
חזקו הכהנים את בדק
הבית ויקרא המלך ל
יהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם
מדוע אינכם מחזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי

ולבל אשר ג׳ ולכל אשר יצא ולכל אשר שלחני
אליהם ולכל אשר יעשה בו ׃

ויביא המלך ג׳ ויקח יהואש שמיני זאת חבתנים
ויצא אסא כסף ׃

מלא ב׳ בגרו לשון בית מלא הידרד מלא
דלת כל אבידי ׳ בתר בת ה׳ ׃

ומכחו חגדול ב׳ מאחיו ויעל ספר המלך ׃
ויקב ב׳ וחס בן חאשה הישראלית חד ׃

חטאות ג׳ ומל כסף אשם כמחלי עונות וחטאות
ולקדשים ולחטאות ׃

בלי זהב ג׳ ויבאו האנשים ונקרב את קרבן
יהוה אך לא יעשה ׃

לְבֶדֶק הַבָּיִת תִּתְּנֵהוּ׃ וַיְאַתּוּ
הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף
מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת־
בֶּדֶק הַבָּיִת׃ וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר
בַּדַּלְתּוֹ וַיִּתֵּן אוֹתוֹ אֶצֶל מִזְבֵּחַ
הַמִּזְבֵּחַ בִּימִין בְּבוֹא אִישׁ
בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת
כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה
וְהָיוּ כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף
בָּאֲרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּצְרוּ וַיִּמְנוּ
אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־
יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף׃
הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַפְּקֻדִים בֵּית יְהוָה׃ וַיּוֹצִיאוּ
וְלַבֹּנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה
וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֶבֶן
וּלְקָנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב
לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית יְהוָה
וּלְכָל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת
לְחָזְקָהּ׃ אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה
בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף
מִזְרָקוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת
כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי־כֶסֶף מִן
הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה

כִּי לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ׃
וְחִזְּקוּ אֶת־בֵּית יְהוָה וְלֹא
יָחִישׁוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לָתֵת
לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמֻנָה
הֵם עֹשִׂים׃ כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף
חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵית יְהוָה
לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ׃

אָז עָלָה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם
וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדֶהָ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת
עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת־כָּל־
הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ
יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָהוּ
אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת
קָדָשָׁיו וְאֶת כָּל־הַזָּהָב
הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית־
יְהוָה וּבְבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל
מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה
וַיָּקוּמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ
קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית
מִלֹּא הַיֹּרֵד סִלָּא׃ וְיוֹזָכָר

בְּשִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שִׁמְעָת
עֲבָדָיו הַכֻּהוּ וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה
לְיוֹאָשׁ בֶּן־אַחַזְיָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן
יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
אַחֲרֵי חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ וַיִּחַר־אַף יְ
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד
חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן
הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים׃
וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי־רָאָה
אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ
אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיִּתֶּן יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ
מִתַּחַת יַד־אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ אַךְ לֹא־סָרוּ
מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהּ
הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה

בשמרון כי לא חשאיר
ליהואחז עם כי אם לא
חמשים פרשים ועשרה
רכב ועשרת אלפים רגלי
מי אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדש ויתר הדברי
יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים לי
למלכי ישראל וישכב
יהואחז עם אבתיו ויקברהו
בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו
בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה מלך
יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון ששה
עשר שנה ויעשה הרע
בעיני יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
בחטאתם ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב יואש עם אבתיו

ורבעם שב על כסאו
ויקבר יואש בשמרון עם
מלכי ישראל
ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו וירד אליו
יואש מלך ישראל ויבך
על פניו ויאמר אביאבי
רכב ישראל ופרשיו לי
ויאמר לו אלישע קח
קשת וחצים ויקח אליו
קשת וחצים ויאמר לי
למלך ישראל הרכב ידך
על הקשת וירכב ידו
וישת אלישע ידיו על
ידי המלך ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח לי
ויאמר אלישע ירה ויורה
ויאמר חץ תשועה ליהוה
וחץ תשועה בארם והכית
את ארם באפק עד כלה
ויאמר קח החצים ויקח
ויאמר למלכי ישראל
הך ארצה ויך שלש לי
פעמים ויעמד ויקצף לי
עליו איש האלהים ויאמר
להכות חמש או ששי
פעמים אז הכית את ארם
עד כלותך שתים לואש בן

עד כלה חזעתה שלשפעמים
תכה את ארם:
ויקבר אלישע ויקברהו ובני
מואב יבאו בארץ בא
שנה ויהי המה קברים איש
והנה ראו את חגדוד לי
וישליכו את האיש בקבר
אלישע וילך ויגע האיש
בעצמות אלישע ויחי
ויקם על רגליו
וחזאל מלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז
ויחנן יהוה אתם וירחם
ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא
השליכם מעל פניו עד
עתה: וחזאל מלך
ארם וימלך בן הדד בנו
תחתיו וישב יואש בן
יהואחז ויקח את הערים
מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו
במלחמה שלשפעמים
הכהו יואש וישב את
ערי ישראל:
בשנת שתים ליואש בן

פתח ל ויאמר פתח החלון פתח לבון פתח
פיך לאלם פתח פיך שפט ינדיק ס

כלה וכלה לכלה ס וק״ל וחכית אותארם אז תכית אתא כלה בחמה ב בו מקדב חוקה ובכלות הליטות
לבלא הנשיע הלוא תאנף בנו ותחל ובלה ויטליבו לארון ס ט כות ה וחד כות א ס
ב חס בלשנה וישמם כעפר לדש מדשהי ובן גרני ס

יואחז ד׳ בשנת שתים ובשנת שמנה עשרה
בן שלש ועשרים ומלך מלך מנרים ׃

מן ירושלם ב׳ יהועדין דמלכים וכילוח דד׳ תימו ׃
לאדלו ב׳ חס ויקחו את אבשלום וינגף יהודה ׃

יואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך יי
יהודה כו׳ עשרים וחמש
שנה חיה במלכו עשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדין מן יי
ירושלם ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש אביו
עוד העם מזבחים ומקטרים
במות ויהי כאשר חזקה
הממלכה בידו ויך את
עבדיו המכים את המלך
אביו ואת בני המכים לא
המית ככתוב בספר תורת
משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש
בחטאו ימות הוא הכה
את אדום בגי המלח יי
עשרת אלפים ותפש את
הסלע במלחמה ויקרא
את שמה רקתאל עד היום
הזה
אז שלח אמציהו מלאכים
אל יהואש בן יהואחז בן

יואש יו בסיפ׳ ואל יואש בן המלך ולקח יהושבע ויתר דברי חזיל ביאת מלא ומלך אשר בלחם קדו ושב על מעגו
ב׳ מד׳ ויגלו שיר הלוי הנכחו יואש בשנת שתים ויעש הישר ואמציהו לאמיהו ב׳ ב׳ למחרונ׳ חי קרעיה דעסוק ׃

יואש מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים ושלח
יהואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לי
לאמר הדחוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח: הכה
הכית את ארום ונשאך
לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה לי
ונפלת אתה ויהודה יי
עמך: ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה: ונגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהלו: ואת אמציהו
מלך יהודה בן יהואש בן
אחזיהו תפש יהואש יי
מלך ישראל בבית שמש
ויבא ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם בשער
אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה ולקח

שרידוה ג׳ ומלך מלך ישראל ומלך אותם ש
וישב שמרונה ׃

את כל הזהב והכסף ואת
כל הכלים הנמצאים
בית יהוה ובאצרות בית
המלך ואת בני הערבות
ושב שמרונה: ויתר דברי
יהואש אשר עשה יי
וגבורתו ואשר נלחם עם
אמציהו מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
וישכב יהואש עם אבתיו
ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל ומלך ירבעם
בנו תחתיו:
ויחי אמציהו בן יואש יי
מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציהו הלא
הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה יי
ויתקשרו עליו קשר יי
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם: וישאו אתו
על הסוסים ויקבר יי
בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד: ויקחו כל עם יהודה

בטחון חבטחון ג׳ זולת מה הבטחון וחבירו
אל כל חאיים יש בטחון ׃

אמרת ג׳ ראש׳ פסוק׳ אך הבטחתים אמרת
אני נא לי אמרות חנה חביע ׃

ואיך ג׳ ראש׳ פסו׳ ואיך תשיב דאיך תשיב
ואיך תנחמוני הבל ׃

רלא

לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עַל־הַסַּנְחֵרִיב ד׳
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל כָּל־אֲרָצָיו לֵאמֹר ב׳ ומל
הִנֵּה יָצָאתָ וַתִּתְפַּשֵּׁם וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּהוּ ג׳
מִי הִגְדַּלְתָּ וָאֶת־מִי הֵרַמְתָּ קוֹלֶךָ וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ ראש׳ פסו׳
לְקִדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בְּיַד עֲבָדֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמַר
בְּרֹב רִכְבִּי אָנֹכִי עָלִיתִי מָרוֹם רָמִים יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן
וְאֶכְרֹת מִבְחַר אֲרָזָיו בְּרוֹשֵׁי מִבְחָר וְאָבִיאָה מְלוֹן קִצּוֹ
יַעְרוֹ כַרְמֶלוֹ׃ אָנֹכִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם וְאַחֲרַב כַּף־רַגְלִי
אֶת־כָּל־יְאוֹרֵי מָצוֹר׃ הֲלוֹא שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אֶתְכְּנָהוּ
לִימִי קֶדֶם יְצַרְתִּיהוּ עַתָּה הֵבִיאוֹתִיהוּ וְהָיָה לְהַשִּׁיא
עָרִים בְּצִיּוֹת מִבְצָר׃ וְיֹשְׁבֵיהֶן קְצַר־יָד חַתּוּ וּבוֹשׁוּ
הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירֶק דֶּשֶׁא חָצִיר גַּגּוֹת וְשִׁדָּפוֹן
לְפָנֶיהָ קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּמוֹשָׁבְךָ יָדָעְתִּי
וְתוֹרַתְךָ אֵלַי׃ יַעַן הִתְרַגִּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְּךָ עָלָה
בְּאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חָחִי בְאַפֶּךָ וָרֶסֶן בִּשְׂפָתֶיךָ
וְהֶשִׁבֹתִיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ׃ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁנִית שָׁחִישׁ
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים
וְאָכְלוּ פִרְיָם׃ וְהָיָה הַפְּלֵטָה בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרֶת
שֹׁרֶשׁ לְמַטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ כִּי מִירוּשָׁלִַם
תֵּצֵא שְׁאֵרִית וּפְלֵטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת
תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
לֹא יָבוֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יוֹרֶה שָׁם חֵץ
וְלֹא יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן וְלֹא־יִשְׁפָּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָּהּ יָשׁוּב וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא
נְאֻם־יְהוָה׃ וְגַנֹּתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ
לְמַעַנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה
וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם פְּגָרִים מֵתִים׃
וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃
וְהוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר
הִכּוּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ
אֵסַר חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ
לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ
כִּי־מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ וַיַּסֵּב פָּנָיו אֶל־הַקִּיר
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא
אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם
וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בֶּכִי גָּדוֹל׃
וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא־יָצָא עִיר הַתִּיכֹנָה וְדָבַר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר׃ שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ נְגִיד עַמִּי
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ
רָאִיתִי אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנֵּה אֲנִי יוֹסִף עַל־יָמֶיךָ
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּיל אֹתְךָ
וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת וְגַנֹּתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת׃ וְזֶה־לְּךָ
הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ הִנֵּה אָנֹכִי מֵשִׁיב אֶת־הַצֵּל הַמַּעֲלוֹת
אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ אָחוֹר
עֶשֶׂר הַמַّעֲלוֹת׃ וַיָּשָׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר הַמַּעֲלוֹת
אֲשֶׁר יָרְדָה׃ מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּחָלְתּוֹ וָחָי׃
אֲנִי אָמַרְתִּי בְּדִמִּי יָמַי אֵלְכָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל
פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי׃ אָמַרְתִּי לֹא אֶחֱזֶה יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ חַיִּים
לֹא אַבִּיט אָדָם עוֹד עִם־יוֹשְׁבֵי חָדֶל׃ דּוֹרִי נִסַּע וְנִגְלָה מִנִּי רוֹעִי
כְּאֹהֶל קַלָּעִי גָּלַל מֵאֵת אֹרְגִי קִפַּדְתִּי חַיָּי
מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי׃ מִן־בֹּקֶר עַד־לָיְלָה תְּשַׁלְּמֵנִי
שִׁוִּעִתִּי עַד־בֹּקֶר כָּאֲרִי כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל־עֲצָמַי
מִן־בֹּקֶר עַד־לָיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי׃ כְּסוּס עָגוּר אֶזְעוֹן
אֶהְגֶּה כְיוֹנָה׃ כִּלּוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדֹנָי עָשְׁקָה לִּי
הוֹשִׁיעָה׃ מָה־אֶדַּבֵּר וְאָמַר לוֹ וְהוּא עָשָׂה
אִמְּרָה נַפְשִׁי כָּל־שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי׃ אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם
יִחְיוּ וּלְכָל־בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי׃
הִנֵּה לְשָׁלוֹם מָר־לִי מָר וְאַתָּה חָשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי
כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֶיךָ כָּל־חֲטָאָי׃ כִּי לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָּ
מָוֶת יְהַלְלֶךָּ לֹא־יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי בוֹר אֶל־אֲמִתֶּךָ׃
חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ כָּמוֹנִי הַיּוֹם אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל־אֲמִתֶּךָ׃
יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִנֹתַי נְגַנֵּן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ יִקְחוּ דְבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ
עַל־הַשְּׁחִין וְיִחִי׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מָה אוֹת כִּי אֶעֱלֶה
בֵית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה־לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה
כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֵלֵךְ הַצֵּל
עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם־שָׁב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
נָקֵל הוּא לְהַט הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי אִם־שָׁב
הַצֵּל אָחֹר עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן
בֶּן־בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּשְׁלֹחַן אֶל־חִזְקִיָּהוּ
כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃ וַיִּשְׂמַח עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ
וַיַּרְאֵם אֶת־בֵּית נְכֹתוֹ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֶת־הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית כְּלֵיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא
בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ
בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא
אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמְרוּ הָאֵלֶּה
וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר מַה־רָּאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאִיתִים
בְּאוֹצְרוֹתָי׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה
צְבָאוֹת׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כָל־אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ
וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר
דָּבָר׃ וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ
וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבָּרְתָּ וַיֹּאמֶר
הֲלוֹא כִי־אִם־שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בִּימֵי׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
חִזְקִיָּהוּ וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרֵכָה
וְאֶת־הַתְּעָלָה וְהֵבִיא אֶת־הַמַּיִם הָעִירָה הֲלוֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

יגאל

אֲמַר הַמֶּלֶךְ חַגְרוֹל מֶלֶךְ ב׳ כת
אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר ל׳
בָּטַחְתָּ אָמַרְתָּ אַךְ דְּבַר־שְׂפָתַיִם
עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה עַתָּה
עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי
עַתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לְךָ עַל ראש׳ כ׳
מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה ראש׳ פס׳ ג׳
עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ ב׳
עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וְנִקָּבָהּ כֵּן
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל ט׳
הַבֹּטְחִים עָלָיו וְכִי תֹאמַר אֵלַי
אֵלֵינוּ בָטָחְנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּטַחְנוּ מיומי
הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ רגליהם
אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו ב׳ מ׳
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ
בִּירוּשָׁלִַם תִּשְׁתַּחֲוֶה עַתָּה עֲרֻבָנָא ב׳
אֶת־אֲדֹנִי אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים אִם
תּוּכַל לָתֵת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם
וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי פַחַת ראש׳ ג׳
אֶחָד עַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים
וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם לְרֶכֶב
וּלְפָרָשִׁים׳ עַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי כ׳
יְהוָה עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה ראש׳ פס׳ ג׳
לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי׳ ל׳
עֲלֵה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְּׁחִיתָהּ
וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ

וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־רַב שָׁקֵה ב׳ כת
דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרַמִּית׳ ל׳
שֹׁמְעִים אֲנַחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר
עִמָּנוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם
אֲשֶׁר עַל־הַחֹמָה׃ וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם רַב שָׁקֵה הַעַל אֲדֹנֶיךָ ב׳ מלרע
וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר ג׳
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא־עַל ל׳
הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחֹמָה
לֶאֱכֹל אֶת־חֲרִיהֶם וְלִשְׁתּוֹת
אֶת־שִׁנֵּיחֶם עִמָּכֶם׃ וַיַּעֲמֹד יוֹאיתם קרי
רַב שָׁקֵה וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל
יְהוּדִית וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָّדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁיא אֶתְכֶם ב׳ חל
חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא יוּכַל לְהַצִּיל
אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ וְאַל־יַבְטַח אֶתְכֶם
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל
יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִתֵּן אֶת ב׳
הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר
אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי
כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ
אִתִּי בְרָכָה וְצֵאוּ אֵלַי וְאֹכְלוּ
אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וְשִׁתּוּ ג׳
אִישׁ מֵי בֹרוֹ עַד בֹּאִי וְלָקַחְתִּי חל
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם
אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם
וּכְרָמִים אֶרֶץ זֵיתֶי־יָצָר וּדְבַשׁ

על המקום ג׳ וסימנרון עליתי אספר המלכים ת׳ ירלנד דיארמיאה ׳ וכל ועל ושביו דלוחזון ב׳ מ׳ חד כת אמר
דוד הנביא ריעה אל המקום הזה ועל ישביו ׳ המלכים ׳ בטח ב׳ כת׳ ואל בטח אלכם חבירו ׳ וחד ובטח
אתכם על שיר ׳

ואליו ג׳ תשוקתו חלל אדעך תאל אדעך
ולא תנטש ב׳ את תיעיר חזאת ואצלחיך ביוד ׳

וחיון לא תמתו ואל תשמעו אל
חזקיהו כי סית אתכם לאמר
יתנו יצלנו ה׳ הזה ל׳ ה׳ ולא
אל ה׳ הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור אם אל אלהי
חמת וארפד אם אל אלהי
ספרוים הנע ועוה היחנע ויה
אל תשמרון מידי מיד כל
אלהי הארצות אשר הצילו
את ארצם מיד מלך אשור ט
ישעיהו אל ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אתי הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתיו בחרב
בארצו ושב רב שקה
וימצא את מלך אשורנלחם
על לבנה כי שמע כי נסע
מלכישו שמע על תרהקה
מלך כוש לאמר הנה יצא
להלחם אתך וישב וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר
כה תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישא אל
אלהיך אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן ירושלים
מלך אשור הנה אתה שמעת

ולכל עדאי דכוות

ועתה יהוה אלהינו בא הושיענו מידו ותדעו ממלכות הארץ
אתה יהוה לבדך
את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרים אותם
ותתן אלהיהם באש כי לא אלהים
הם כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ואבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו נא מידו
ויודעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה לבדך

ויספר ב׳ פליטת בית יהודה וחבירו ס׳ וחד ולא
ויספר שוב אליו ס׳

לעמי ב׳ לעמי וחדש המלכים לעמי אבותיכם ס׳
מלוכ ב׳ ומבואה המלכי מי יתנני במדבר ס׳

ניסים ג׳ וחמש שני אנשים עבריים לחשוך גיים
וחבירו ס׳

כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ
אֶל חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ
אֵלַי אֶל סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
שָׁמַעְתִּי זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבָּר
הַזֵּה עָלָיו בָּזָה לְךָ לַעֲגָה לְךָ
בְּתוּלַת בַּת צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ
הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִַם׃ אֶתְמֹל חֲלָפָת
וְגַדְּפָתָ וְעַלְמוֹ הֲרִימוֹתָ קוֹל׃
וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ עַל קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ׃
אֲדֹנָי וַתֹּאמַר בְּרֹב רִכְבִּי אָנֹכִי
עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן
וְאַכְרִת קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְחוֹר
בְּרוֹשָׁיו וָאָבוֹאָה מְלוֹן קִצּוֹ
יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃ אֲנִי קָרִתִּי וְשָׁתִיתִי
מַיִם זָרִים וְאַחְרִב כַּף פְּעָמַי
כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר׃ הֲלֹא שָׁמַעְתָּ
לְמֵרָחוֹק אֹתָהּ עָשִׂיתִי לְמִימֵי
קֶדֶם וַיְצַרְתִּיהָ עַתָּה הֲבִיאֹתִיהָ
וּתְהִי לְהַשִּׁוֹת גַּלִּים נִצִּים עָרִים
בְּצֻרוֹת׃ וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי יָד
חַתּוּ וּבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה
וְיֶרֶק דֶּשֶׁא חָצִיר גַּגּוֹת וְשִׁדָּפָה
לְפָנֶיהָ קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ
וּבֹאֲךָ יָדַעְתִּי וְאֶת הִתְרַגִּזְךָ אֵלָי׃
יַעַן הִתְרַגִּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה

ועלמי ל׳ הרימות קול וחבירו נשוא לא יקום

הדימות ג׳ ועלמי וחבירו הרימות ימין צדיו ס׳
דישעיהו הדימותיה כתי ס׳

בְּאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ׃
וּמֶתֶג בִּשְׂפָתֶיךָ וְהָשִׁבְתִּיךָ
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ בָּהּ׃ וְזֶה לְךָ
הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית סָחִישׁ וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ׃
וּנְטָעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ פִרְיָם׃
וְסָפָה פְלֵיטַת בֵּית יְהוּדָה
הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ לְמַטָּה׃
וְעָשָׂה פְרִי לְמַעְלָה׃ כִּי
מִירוּשָׁלִַם תֵּצֵא שְׁאָרִית
וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת
יְהוָה׃ תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא
אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יוֹרֶה
שָׁם חֵץ וְלֹא יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן
וְלֹא יִשְׁפָּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יָשׁוּב
וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא
נְאֻם יְהוָה׃ וְגַנּוֹתִי אֶל הָעִיר
הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי
וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיְהִי
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מַלְאַךְ
יְהוָה וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר׃
מֵאָה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם
פְּגָרִים מֵתִים׃ וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ

חדימות ג׳ ועלמי וחבירו הרימות ימין צדיו ס׳
דישעיהו הדימותיה כתי ס׳

וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה
בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ
וְשַׂרְאֶצֶר׃ הִכֻּהוּ בַחֶרֶב׃
וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט
וַיִּמְלֹךְ אֵסַר חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ
לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן
אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כֹּה אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי
מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ וַיָּסֹב
אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל יְהוָה׃ לֵאמֹר אָנָּה יְהוָה
זְכָר נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם
וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃
וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא
יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר
יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ שׁוּב
וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיָּהוּ נְגִיד
עַמִּי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
דָוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת
תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ
הִנְנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
תַּעֲלֶה בֵית יְהוָה׃ וְהֹסַפְתִּי
עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה

ויספתי ד׳ ג׳ מל וחד חס על ימיך ויגני תמיד
איחל הגדלתי וגדלתי ב׳ מלרע ס׳

מלכים וישמע עליהם חזקיהו ישעיהו וישמח
עליהם לימינתו שמעה ותשמח עיון ס

מלכים באיצרתיו כתב ס מוציא רוח מאוצרותיו
כתב ס ושארא אצרתיו כתב ס

אבד ב אשר אבד חזקיהו אביו אבד ושבר ס
וחד ואבד ממנה חול ג ס

ח ומכף מלך אשור אצילך ואת
העיר הזאת ונצלתי על העיר
הזאת למען ולמען דוד
עבדי: ויאמר ישעיהו קחו
דבלת תאנים ויקחו וישימו
על השחין והחי ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו מה אות כי ירפא
יהוה לי ועליתי ביום השלישי
בית יהוה: ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר דבר
הלך הצל עשר מעלות אם
ישוב עשר מעלות: ויאמר
חזקיהו נקל לצל לנטות
עשר מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות
ויקרא ישעיהו הנביא אל
יהוה וישב את הצל במעלות
אשר ירדה במעלות אחז
אחרנית עשר מעלות:

בעת ההיא שלח ברא־דך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל
ספרים ומנחה אל חזקיהו
כי שמע כי חלה חזקיהו
וישמע עליהם חזקיהו וראם
את כל בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבשמים

ואת שמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו וכל ממשלתו ובא
ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין באו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל: ויאמר
מה ראו בביתך ויאמר כל
חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתים באצרתי: ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע
דבר יהוה הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך כל
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבלה לא יותר
דבר אמר יהוה ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תולד יקחו
והיו סריסים בהיכל מלך
בבל: ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלוא אם שלום
ואמת יהיה בימי: יתר דברי
חזקיהו וכל גבורתו ואשר
עשה את הברכה ואת התעלה

ט הביא את המים העירה
הלאה בתוכים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: וישכב
חזקיהו עם אבתיו וימלך
מנשה בנו תחתיו:

בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמש שנים וחמשים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
חפצי־בה ויעש הרע בעיני
יהוה כתועבת הגוים אשר
הורישׁ יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם
מזבחות לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך
ישראל וישתחו לכל צבא
השמים ויעבד אתם: ובנה
מזבחות בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים
את שמי: ובנה מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות
בית יהוה: והעביר את בנו
באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידעוני הרבה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיס: וישם
את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה אל

ירפא ג כי ירפא יהוה ומחין מכהו דרפא כי
גדול כיס ס

יחזקיהו ג בנביא נקל לרב חזון ישעיהו בגלל מנשה ס וכל דבר חימה דכוראהון ברמן ה אחוי בנו ויבואו בעמל
לדעלות הדעלו הרים ליחל ועלה אל ישיא ס מלכים הראיתים כתב ס ישעיהו הראיתים כתב ס

עבדי משה ב לא כן עבדי משה אשר עזוה
אתם עבדי משה ס וחד בעבדי במשה ס

עיא ג כת א בנביא ועיא זאחיו ויקבר אתו ויקבר בגן ביתו ס וכל כתיבייא דכותחון בר מן ב כתב ה
לבני בנו שמעא בנו עזוה בנו עזוה אלהים ס בתרייה בתקפא ס

הוד ואל שלמה בנו בבית חזה
וביום שלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי
לעולם ולא אסיף להניד רגל
ישראל מן האדמה אשר נתתי
לאבותם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה ולא שמעו
ותעם מנשה לעשות את
הרע מהגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל וידבר
יהוה ביד עבדיו הנביאים
לאמר יען אשר עשה מנשה
מלך יהודה התעבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו וחטא גם את
יהודה בגלוליו
לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מביא
רעה על ירושלם ויהודה
אשר כל שמעיו תצלנה
שתי אזניו ונטיתי על
ירושלם את קו שמרון ואת
משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלם באשר ימחה
את הצלחת מחה והפך על
פניה ונטשתי את שארית

נחלתי ונתתים ביד איביהם
והיו לבז ולמשסה לכל
איביהם יען אשר עשו
את הרע בעיני ויכעיסו
אתי מיום אשר יצאו
אבותם ממצרים ועד היום
הזה וגם דם נקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר מלא
את ירושלם פה לפה לבד
מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה ולתה הדברי
מנשה וכל אשר עשה
וחטאתו אשר חטא הלא
הם כתובים על ספר הדברי
הימים למלכי יהודה ויישכב
מנשה עם אבתיו ויקבר
בגן ביתו בגן עזא וימלך
אמון בנו תחתיו

בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו שתים שנים
מלך בירושלם ושם אמו
משלמת בת הרוץ מן מטבה
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו
וילך בכל הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את הגלולים

אשר עבד אביו וישתחו להם
ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו
עבדי אמון עליו וימיתו את
המלך בביתו ויעם הארץ
את כל הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו ויתר
הדברי אמון אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר הדברי
הימים למלכי יהודה ויקבר
אתו בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו

בן שמנה שנה יאשיהו
במלכו שלשים ואחת שנה
מלך בירושלם ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת
ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך דוד אביו ולא סר
ימין ושמאול

ויהי בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך
את שפן בן אצליהו בן משלם
הסופר בית יהוה לאמר עלה
אל חלקיהו הכהן הגדול
וימתם את הכסף המובא בית

על המלך ח ויד עם הארץ ויכו עם הארץ ויעמדו הרצים ויעזר את כל העם ואת הרעם והקפתם ותרא
דדברי הימים ואמר מומלן ס וכל על המלך טוב דכותחון בר מן ג והמלאך והבירו בת שבע ס

חלקיהו הכהן הגדול ד עלה ואמר דד־לים
ויצו המלך ויבאו ס

מלכים ובנ׳ אנכי שמעתי דבר חימי וגם אני שמעתי
ויעמדון אנכי עשיתי ארץ ואדם ׃

למקטן ועד גדול ב׳ ויעל המלך בית יהוה המלך
ויקרא אל יהוה ׃

ב׳ פסוק וכל וכל וכל כל ויעל המלך המלכים
הדבר אשר היה אל ירמיהו ׃

יְהוָה אֲשֶׁר אָסְפוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף
מֵאֵת הָעָם וּמִתְּנוֹת עֲלִיל עָשׂוּ
הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית
וְהֵם נָתְנוּ אֹתוֹ לְעֹשֵׂי הַמְّלָאכָה
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק בֵּית
בֶּרֶק הַבַּיִת לַחֲרָשִׁים וְלַבֹּנִים
וְלַגֹּדְרִים וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי
מַחְצָב לְחַזֵּק אֶת הַבַּיִת אַךְ לֹא
יֵחָשֵׁב אִתָּם הַכֶּסֶף הַנִּתָּן עַל
יָדָם כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים
וְאֵלֶּה חֲלִקָּם הַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹל
עַל שְׁפֹן הַסֹּפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה
מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן
חִלְקִיָּהוּ אֶת הַסֵּפֶר אֶל שָׁפָן
וַיִּקְרָאֵהוּ וַיָּבֹא שָׁפָן הַסֹּפֵר אֶל
הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר
וַיֹּאמֶר הִתִּיכוּ עֲבָדֶיךָ אֶת
הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בַּבַּיִת וַיִּתְּנוּהוּ
עַל יַד עֹשֵׂי הַמְّלָאכָה הַמֻּפְקָדִים
בֵּית יְהוָה וַיַּגִּדוּ שָׁפָן הַסֹּפֵר
לְמֶלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי
חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ
אֶת דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע
אֶת בְּגָדָיו וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת
חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וְאֶת אֲחִיקָם
בֶּן שָׁפָן וְאֶת עַכְבּוֹר בֶּן מִיכָיָה
וְאֶת שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת עֲשָׂיָה

ויתנוהו
חרי
בית
חרי
ג׳
ה׳
חס
ב׳
ג׳
ד׳
ה׳
ו׳
ז׳
ח׳
ט׳
י׳
יא
יב
יג
יד
וכל
עזיא
דכות

ויאמרו ל׳ ג׳ הלל וזמר כל חלתיו בסודר ויתרבו
הנסרף ותלשיו שלוש דרב ויאמר ׃

מיכיה מיניחו ה׳ עכבור זמלנים שלש שנים
שלחלשיון ויהיה נגיד ובני הכהנים ׃

ב׳ ויאמר אשר חיה אל ירמיהו
הנביא ׃

ב׳ ויאמר אשר שמעתי יעז
רך לבבך ותכנע מפני יהוה
בשמעך אשר דברתי על
המקום הזה ועל יושביו להיות
לשמה וקללה ותקרע
את בגדיך ותבכה לפני וגם
אני שמעתי נאם יהוה לבן
הנני אספך על אבותיך
ונאספת אל קבריתיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה וישבו את
המלך דבר וישלחו המלך
ואסף אליו כל זקני יהודה
וירושלם ועל המלך בית
יהלה וכל איש יהודה וכל
ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן
ועד גדול ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה ויעמד
המלך על העמוד וכרת את
הברית לפני יהוה ללכת
אחרי יהוה ולשמר מצותיו
ואת עדותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את
דברי הברית האלה הכתבים
על הספר הזה ויעמד כל העם

ב׳ פסוק וכל וכל וכל כל ויעל המלך המלכים
הדבר אשר היה אל ירמיהו ׃

ב׳ כאשר שש לבן הנני אספך ׃

הָעָם בְּבִרְיתוֹ וְעַל הַמֶּלֶךְ אֶת
חֶלְקָיָהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת
כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁמָרוֹת לִי
הַסֵּפֶל לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה
אֶת כָּל הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם
לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ
לִירוּשָׁלִַם בְּשַׂדְמוֹת קִדְרוֹן
וַיִּשָּׂא אֶת עֲפָרָם בֵּיתָה אֵל
וְהִשְׁבִּית אֶת הַכְּמָרִים אֲשֶׁר
נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְקִטֵּר
בַּבָּמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת
יְרוּשָׁלִַם וְאֶת הַמְקַטְּרִים
לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ לִי
וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכָל צְבָא הַשָּׁמָיִם
וַיּוֹצֵא אֶת הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית
יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם אֶל
נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרְף אֹתָהּ
בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיִּדֶּק לְעָפָר
וַיַּשְׁלֵךְ אֶת עֲפָרָהּ עַל קִבְרֵי
בְּנֵי הָעָם: וַיִּתֹּץ אֶת בָּתֵּי
הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה
אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם
בָּתִּים לָאֲשֵׁרָה וַיָּבֵא אֶת
כָּל הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה
וַיְטַמֵּא אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר קִטְּרוּ
שָׁם הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד בְּאֵר
שֶׁבַע וַיְנַתֵּץ אֶת בָּמוֹת הַשְּׂעִירִים

מרכבות לי ג׳ מל מרכבת פרעה ואת מרכבות
השמש שמחי תמוות לא ידעתי ס

אל מזבח ב׳ אך לא יעלו ואכולו אל מזבח אלהים ס
ב׳ פסוק דמיון וגם את המזבח ועמוד פלגש כלב ס

אֲשֶׁר הִפְתִּחַ שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר
הָעִיר אֲשֶׁר עַל שְׂמֹאול אִישׁ
בְּשַׁעַר הָעִיר: אַךְ לֹא יָעֲלוּ כֹּהֲנֵי
הַבָּמוֹת אֶל מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם
כִּי אִם אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם
וְטִמֵּא אֶת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי בֶן
הִנֹּם לְבִלְתִּי הַעֲבִיר אִישׁ
אֶת בְּנוֹ וְאֶת בִּתּוֹ בָּאֵשׁ לַמֹּלֶךְ
וַיִּשְׁבֹּת אֶת הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתְנוּ
מַלְכֵי יְהוּדָה לַשֶּׁמֶשׁ מִבֹּא
בֵית יְהוָה אֶל לִשְׁכַּת נְתַן הַסָּרִיס
אֲשֶׁר בַּפַּרְוָרִים וְאֶת
מַרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרַף בָּאֵשׁ
וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל
הַגַּג עֲלִיַּת אָחָז אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
יְהוּדָה וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
עָשָׂה מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת
בֵּית יְהוָה נִתַּץ הַמֶּלֶךְ וַיָּרֶץ
מִשָּׁם וְהִשְׁלִיךְ אֶת עֲפָרָם אֶל
נַחַל קִדְרוֹן: אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר מִיָּמִין
לְהַר הַמַّשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה
שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְעַשְׁתֹּרֶת
שִׁקֶּץ צִידֹנִים וּלְכְמוֹשׁ שִׁקֶּץ
מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי
עַמּוֹן טִמֵּא הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ: וַיְשַׁבֵּר
אֶת הַמַּצֵּבוֹת וַיְכָרֵת אֶת לִי
הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלֵּא אֶת מְקוֹמָם

לעפר ג׳ עד אשר דק ודק לעפר הדק לעפרו ס
וישבות ב׳ [illegible] את מלאכתו ס

ב׳ פסוק דמיון וגם גם ואיש לא יעלה הרצחת
וגם את המזבח מבהר הצפון ס

עַצְמוֹת אָדָם וְגַם אֶת הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת
הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת הַבָּמָה
נָתָץ וַיִּשְׂרֹף אֶת הַבָּמָה הִדִּיק
לְעָפָר וְשָׂרַף אֲשֵׁרָה: וַיִּפֶן
יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּרְא אֶת הַקְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח
אֶת הָעֲצָמוֹת מִן הַקְּבָרִים
וַיִּשְׂרֹף עַל הַמִّזְבֵּחַ וַיְטַמְּאֵהוּ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר מַה
הַצִּיּוּן הַזֶּה אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַנְשֵׁי הָעִיר
הַקֶּבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בָּא מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית אֵל: וַיֹּאמֶר
הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אַל יָנַע עַצְמוֹתָיו
וַיִּמָּלְטוּ עַצְמוֹתָיו אֶת עַצְמוֹת
הַנָּבִיא אֲשֶׁר בָּא מִשֹּׁמְרוֹן: וְגַם
אֶת כָּל בָּתֵּי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ
לָהֶם כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּבֵית אֵל וַיִּזְבַּח אֹתָם

פסוק וגם גם

מכל המעשים ב׳ אשר עשו לשם [illegible]
מעשה בית אל ס

חשקיים ג׳ חס׳ וגם את תאבות ותשלבוני
עליך שקיים ושקיניו ועין שניו ס׳

יהודה וביר׳ושלם ג׳ וגם את תאבות ואת נבאים
הם ומוכרים בשבת ס׳

כראתו ב׳ חס׳ ויאמר מלך ישראל אל אלישע
ויתיצבו במגדו ס׳

כהני הבמות אשר שם על
המזבחות וישרף את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם
ויעמד המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם כבתוב על ספר הברית
הזה כי לא נעשה כפסח
הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל
ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה כי אם בשמנה
עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם וגם את האבות
ואת היד׳עונים ואת התרפים
ואת הגלולים ואת כל השקצים
אשר נראו בארץ יהודה
ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה
ובמהו לא הרה לפני המלך
אשר שב אליהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל מאדו בכל
תורת משה ואחריו לא קם
כמהו אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה אפו
ביהודה על כל הכעיסים

אשר הכעיסו מנשה ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את
ישראל ומאסתי את העיר
הזאת אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהיה שמי שם
ויתר דברי יאשיהו וכל
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו
ויביאהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו
בקברתו ויקח עם הארץ
את יואחז בן יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו:
בן עשרים ושלש שנה
יואחז במלכו ושלש
חדשים מלך בירושלם ושם
אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה ויעש הרע בעיני
יהוה בכל אשר עשו אבתיו
ויאסרהו פרעה נכה בדבלה

בארץ חמת במלך בירושלם
ויתן ענש על הארץ מאה
כסף וכבר זהב: וימלך
פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו
ויסב את שמו יהויקים ואת
יהואחז לקח ובא מצרים ותמת
שם והכסף והזהב נתן יהויקים
לפרעה אך הערים את הארץ
לתת את הכסף על פי פרעה
איש כערכו נגש את הכסף
ואת הזהב את עם הארץ
לתת לפרעה נכה
בן עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת פדיה
מן רומה: ויעש הרע בעיני
יהוה בכל אשר עשו אבתיו
בימיו עלה נבכדנאצר מלך
בבל והי׳ יהויקים עבד
שלש שנים ושב וימרד בו
וישלח יהוה בו את גדודי
כשדים ואת גדודי ארם ואת
גדודי מואב ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להאבידו כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים אך על פי יהוה

ד׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳

ולכל ירחלת ורגלה

ג׳ חס׳ ג׳ חס׳ בריב׳ ס׳ ל׳ ל׳ ל

חמוטל קרי

חֲמוּטַל בִּתּוֹ רִמְיָה מִלִּבְנָה
וַיַּעַשׂ הָרָעָב בְּעֵינֵי יְהוֹיָקִים כְּכֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃ כִּי
עַל־אַף יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַם
וּבִיהוּדָה עַד הִשְׁלִכוֹ אֹתָם
מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד עַבְדְּקִיָּהוּ
בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃

ב וַיְהִי בִּשְׁנַת הַתְּשִׁעִית
לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
בָּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל
יְרוּשָׁלִַם וַיַּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ
דָּיֵק סָבִיב׃ וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר
עַד עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ׃ בְּתִשְׁעָה
לַחֹדֶשׁ וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר
וְלֹא הָיָה לֶחֶם לְעַם הָאָרֶץ
וַתּُבָּקַע הָעִיר׃ וְכָל־אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה הַלַּיְלָה דֶּרֶךְ
שַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר
עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ וּכַשְׂדִּים עַל
הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ הַדֶּרֶךְ
הָעֲרָבָה׃ וְרָדְפוּ חֵיל כַּשְׂדִּים
אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂגוּ אֹתוֹ
בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נָפְצוּ
מֵעָלָיו׃ וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל
רִבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ מִשְׁפָּט

ויחי דבר יהוה אליו ס

ויחי בשנת התשיעית

ויחי דבר יהוה אליו ס

ויחי בשנת התשיעית ב מל

ויחי דבר יהוה אליו ס

ויחי דבר יהוה אליו ס

ויחי דבר יהוה אליו ס

ל כת חומות ונתנו המלכו אל חומות ביבל חסגיר
ביד אויב חומת ואחי שבר ס

ענגיחו ב ואת ענגיחו נחן משנה בשלח אליו
חמלך ינדקיחו ס

ויאזנחו ב בן חלעבתי המלכו ושבעים איש
מזקני בית ישראל ס

ואת כל עבדיו שחטו לעינו
ואת עיני צדקיהו עורו ויאסרהו
בנחשתים ויבא אחו בבל
ובחודש החמישי
בשבעה לחודש הוא שנת
תשעה עשרה שנה למלך
נבוכדנאצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עבד
מלך בבל ירושלם וישרף
את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית גדול שרף באש
ואת חומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר
רב טבחים ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו על המלך בבל
ואת יתר המון הגלה
נבוזראדן רב טבחים ס
ומדלת הארץ השאיר רב
טבחים לכרמים ולאיכרים
ואת עמודי הנחשת אשר
בית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבל ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי

ג
ד
ה
ראש פרק
ב
ו
ז
ח
ט
אמות קרי
י
כלות מן
יא
יב
יג
יד
טו
ולו טוגר כוות בת
ג
בגיגיא
טו
ב
ווה
יז
חא ו
יח
ט

הנחשת אשר ישרתו בם
לקחו ואת המחתות ואת
המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רב
טבחים העמודים שנים הים
האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשת כל הכלים
האלה שנעשו עשרה אמה
קומת העמוד האחד ורוממת
עליו נחשת וקומת המכתרת
שלש אמה ושבכה ורמונים
על המכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד השני
על השבכה ורמונים
את שרוה כהן הראש ואת
צפניה כהן משנה ואת
שלשת שמרי הסף ומן
העיר לקח סריס אחד אשר
הוא פקיד על אנשי המלחמה
וחמשה אנשים מראיי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת
ספר שרה צבא המצבא
את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בעיר
ויקח אתם נבוזראדן רב
טבחים וילך אתם עד מלך
בבל רבלתה ויך אתם מלך בבל

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
בגיגיא
טו
ב
ווה
יז
חא ו
יח
ט

ויכם המלך בבל בחמת
ויגל יהודה מעל אדמתו
הנשאר בארץ יהודה אשר
הנשאר נבוכדנאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את גדליהו
בן אחיקם בן שפן וישמעאל
שרי החילים המה והאנשים
ויהי כשמע מלך בבל את גדליהו
ובאו אל גדליהו המצפה
וישמעאל בן נתניה ויוחנן
בן קרח ושרויה בן תנחמת
הנטופתי ויאזניה בן המעכתי
המה ואנשיהם וישבע להם
גדליהו לאנשיהם ויאמר
להם אל תיראו מעבדי הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל וטוב לכם
ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אליישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו
את גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה ויקם
כל העם מקטן ועד גדול
ושרי החילים ויבאו מצרים
כי יראו מפני הכשדים
ויהי בשלשים ושבע

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
ב
ג
חל
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
ב
ג

חטא ג׳ חס׳ חוי גוי חטא אשר חטא עשה רע
בטוב בחטא ס׳ מליב׳ ושבא כת׳ ס׳ ורמחז׳ ושנה׳ ס׳

משחיתים ד׳ מל׳ ואשר מדעים בנים משחיתים
כלם משחיתים חמס ועוד תעב׳ ס׳

ודוממתי ב׳ בתיב׳ לשון בנים גדלתי ורוממתי אליאיה
גדלתי ורממתי עוד ס׳ בתר חס׳

שנה לבלות יהודה ב׳ מעלה
בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל ב׳ לרגלו
מרדך מלך בבל בשנת מלכו ב׳ לאיה מרפא
את ראש יהוכין מלך יהודה ל׳ ב׳ חלה
מבית כלא וידבר אתו טובות ג׳
ויתן את כסאו מעל כסאן ב׳ רשעיה מרחם
המלכים אשר אתו בבבל ג׳
ושנא את בגדי כלאו ואכל ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳
לחם תמיד לפניו כל ימי ל׳
חייו וארחתו ארחת תמיד ב׳ ל׳
נתן לו מאת המלך דבר ל׳
יום ביומו כל ימי חייו ל׳ ל׳ ל׳

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושלשים
וששה׳

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר ל׳ חזה על יהודה וירושלם ל׳
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו ל׳
מלכי יהודה שמעו שמים ל׳
והאזיני ארץ כי יהוה דבר ל׳
בנים גדלתי ורוממתי והם ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳
פשעו בי נכר עשוק ירגזו ל׳
חכמו אבוס בעליו ישראל ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳